

A Fővárosi Ítéltábla a Kiss és Lányi Ügyvédi Iroda (**II. rendű felperes jogi képviselőjének címe**; ügyintéző: dr. Kiss Gábor ügyvéd) által képviselt **II. rendű felperes neve (II. rendű felperes címe)** II. rendű felperesnek, az Erdős és Társai Ügyvédi Iroda (**I. rendű alperes jogi képviselőjének címe**; ügyintéző: dr. Erdős Ádám ügyvéd) által képviselt I. rendű alperes neve (**I. rendű alperes címe**) I. rendű, a **II. rendű alperes neve (II. rendű alperes címe)** II. rendű, a **III. rendű alperes neve (III. rendű alperes címe)** III. rendű és a **IV. rendű alperes neve (IV. rendű alperes címe)** IV. rendű alperesek ellen felelősség megállapítása iránti perében, a Fővárosi Törvényszék által 2013. október 9-én meghozott 22.G.41.214/2011/60. számú ítélete ellen az alperesek 61. sorszám alatti, továbbá a felperes 62. sorszám alatti fellebbezésesei folytán lefolytatott másodfokú eljárásban - a 2014. március 5-én megtartott nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a nem fellebbezett részében nem érinti, a fellebbezett részében részben megváltoztatja, és a minősített többséget biztosító befolyással rendelkező tagi felelősség megállapítására irányuló felperesi keresetet a III. rendű alperes vonatkozásában elutasítja, a IV. rendű alperes vonatkozásában a keresetet elutasító rendelkezést helybenhagyja, a II. rendű alperes vonatkozásában meghozott felelősség-megállapító döntést helybenhagyja.

Az első fokú ítéletnek az I. rendű alperessel szemben előterjesztett kereseteket elutasító rendelkezését hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróságot e körben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja.

Az első fokú perköltség viselésére vonatkozó rendelkezést akképpen változtatja meg, hogy a II. rendű felperest arra kötelezi, 15 napon belül fizessen meg a III. rendű és IV. rendű alperesek, mint egyetemleges jogosultak részére 762.000 (Hétszázhatvankettőezer) forint jogi képviselettel kapcsolatos költséget, míg a II.

rendű alperes ugyanezen határidőn belül a II. rendű felperesnek 381.000 (Háromszáznyolcvanegyezer) forint első fokú perköltséget köteles megfizetni.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a III. rendű és IV. rendű alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 400.000 (Négyszázezer) forint másodfokú perköltséget, kötelezi továbbá II. rendű alperest, hogy ugyanezen határidőn belül fizessen meg a II. rendű felperesnek 200.000 (Kétszázezer) forint másodfokú perköltséget. A fellebbezési illetékből adódó másodfokú költségeiket az érintett felek maguk viselik.

Megállapítja, hogy a II. rendű felperesnek az I. rendű alperessel szemben, az I. rendű alperesnek II. rendű felperessel szemben személyenként 200.000-200.000 (Kétszázezer-kétszázezer) forint jogi képviselettel kapcsolatos másodfokú költsége merült fel.

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság az ítéletében megállapította, hogy a II. és III. rendű alperesek korlátlan, teljes és egyetemleges felelősséggel tartoznak a **S. Kft.** adósak, *a II. rendű felperessel szemben fennálló azon kötelezettségeiért*, amelynek kielégítését a felszámolási eljárás során az adós vagyona nem fedezi. A keresetet az I. és IV. rendű alperesekkel szemben elutasította. Kötelezte a II. és III. rendű alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a II. rendű felperesnek 15 napon belül 762.000 forint perköltséget, valamint felperest, hogy ugyanezen határidőn belül fizessen meg I. és IV. rendű alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 762.000 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I. rendű alperes 2004. május 10. napjától önálló képviseletre jogosult tisztségviselője a II. rendű alperesnek, 1999. szeptember 28-tól jelentős befolyással rendelkező tagja a III. rendű alperesnek, és 2000. október 12. napjától kezdődően társaság irányítását biztosító többségi befolyással rendelkező tagja a IV. rendű alperesnek.

Az 1997. június 16-án más névvel megalapított **S. Kft.** (adós) vezető tisztségviselője 2004. április 21-től 2006. szeptember 20-ig **R.G.**, majd ezen időponttól 2009. november 30-ig **S.M.** volt.

Az adós ... nagykereskedelem folytatására jött létre. Az első két-három évre tervezetten veszteséges volt a jelentős kezdeti beruházások költségei miatt. A forgalom megnövekedése 2004. évre lehetővé tette volna az eredményes működését, ebben az évben azonban logisztikai alvállalkozójának szerződésszegése miatt maradt el a várt nyereség realizálása. Az adós pénzügyi

helyzete 2000-től 2007. október 15-ig se tette lehetővé, hogy minden kötelezettségének, szállítói követelésnek határidőben eleget tegyen, ezért az ügyvezető különböző szempontok szerint sorolta és állította össze az utalandó tételek listáját.

2007 nyarán az I. rendű alperes jelezte az adós társaságra vonatkozó vételi szándékát az adós ügyvezetőjének, **S.M.**-nak. Az erről folyó tárgyalások eredményeként a ...-cégcsoport tulajdonosai, valamint az adós társaság és **R.G.** érdekeltségéhez tartozó más társaságok képviselői 2007. október 15-én szindikátusi szerződést kötöttek, melynek lényeges része volt, hogy a II. rendű alperes megvásárolja az adós társaság 100%-os üzletrészét, további társaságok többségi üzletrészával együtt, **R.G.** és **S.M.** pedig bekerül a II. rendű alperesi részvénytársaság igazgatóságának tagjai közé, továbbá a **R.G.**-hoz köthető **A.** gazdálkodó szervezet részvényeket kap a II. rendű alperes részvényeiből.

A szindikátusi szerződésben azt rögzítették a felek, hogy az üzletrész adásvételi szerződés szerinti társaságoknak az ott megjelölt peres eljárásokon kívül más jelentős peres eljárása nincs folyamatban, a szokásos vevő és szállítói elszámoláson kívül, illetőleg az ismertetett bankhitelen kívül egyéb kötelezettségük nincsen. Az üzletrész adásvétele időpontjában az adós jegyzett tőkéje 418 millió forint volt. A II. rendű alperes az adós 100%-os üzletrészéért 17.650.000 forint vételárat fizetett bankszámlára történő átutalással.

2007. december 31-től 2009. december 31-ig az adós társaság értékesítésből eredő nettó bevétele 3.293.000 forintról 1.091.941 forintra csökkent, a saját tőkéje pedig veszteséget mutatott. Ugyanebben az időszakban a saját készlete is lecsökkent 311 millió forint értékűről 17 millió forint értékűre.

2007. december 31-éig az adós korábbi székhelyén változatlan személyi feltételekkel folytatta a tevékenységét, majd 2008. január 1-től kezdődően integrálódott a ...-csoportba. Az adós könyvelését, bankokkal való kapcsolattartás, bérszámfejtés, adóbevallás, adó fizetésre vonatkozó feladatait megállapodás alapján a II. rendű alperesi társaság végezte el ellenérték fejében. Az adósnak két bankkal volt kapcsolata, de a ... Banknál vezetett számla fölött, mellyel a **S.M.** ügyvezető volt jogosult rendelkezni, a forgalom rövid időn belül megszűnt. Az adós ... Banknál vezetett bankszámlája feletti rendelkezési jogosultsággal a II. rendű alperes gazdasági igazgatója és egyik beosztottja rendelkezett. 2008 januárját követően a szállítói követelések utalására vonatkozó sorrend felállításánál I. rendű alperes adta meg a végső hozzájárulást.

A 2008. június 2-án elfogadott 2006. évi mérleg és eredménykimutatás adataira tekintettel az adós társaság saját tőkéjét 95.400.000 forintra leszállították. A II. rendű alperes igazgatósága 2008. szeptember 1-jén tárgyalta az adós alaptőkéjének emeléséről szóló elképzeléseit. Ennek előkészítése során az igazgatósági tagokhoz címzett levélben a cég jogi képviselője indítványozta a tőkeemelést „úgy végrehajtani, hogy olyan magán, vagy jogi személy bonyolítsa le, aki nem tekinthető közvetlen vagy közvetett befolyásszerzőnek és így a ... tulajdoni

hányada kerüljön 75% alá. Ezzel a konstrukcióval a Gt. 54. § (1)-(2) bekezdései alapján elkerülhető, hogy a minősített befolyást szerző, azaz a ... korlátlan felelősséggel tartozzon a társaság minden olyan kötelezettségéért, amelynek kielégítését egy esetleges felszámolási eljárás során a **S.** vagyona nem fedezné". Végül a II. rendű alperes mint egyedüli tag az ... számú határozattal rendelkezett a jegyzett tőke 130 millió forintra történő felemeléséről. A II. rendű alperes igazgatósági határozata feljogosította a IV. rendű alperest, hogy 34.600.000 forint törzsbetét befizetésével üzletrészt szerezzen az adós társaságban.

2009. július 12-i taggyűlésen az I. rendű alperes indítványa alapján az adós társaság a mérleg szerinti veszteség összegére tekintettel a törzstőkéjét 20 millió forintra leszállította.

A 2008. évben a II. rendű alperes fokozatosan átvette az adós nagykereskedelmi tevékenységét, a ...ok, hálózatok, ...ak ellátását, majd 2008 júniusától a ...-hálózat ellátását is. 2009-re az adós tevékenysége a ... és a szakáruházak ellátására korlátozódott.

A II. rendű alperes és az adós 2008. április 11-én 350 millió forint összegre kölcsönkeretszerződést kötött, amely alapján az adós a II. rendű alperesnek 337.348.369 forint kölcsönt nem fizetett vissza.

A II. rendű alperes az adós részére „fix készlet értékesítése” megjelöléssel 2009. április 17-én bruttó 118.732.906 forint összegre állított ki számlát.

A II. rendű alperes 2009. november 24-én átvállalta az adósnak a ... Bankkal kötött folyószámla-szerződésből eredő tartozását, és azt 343.676.000 forint összegben kiegyenlítette.

2009. október 26-án a felek által alá nem írt adásvételi szerződés-tervezet készült, amely alapján az adós a ..., az ... és ahez történő beszállítási jogát 2009. december 31-i időszakra fokozatosan átadta a II. rendű alperesnek. Ennek ellenértékéről az adós társaság 2009. november 17-én bruttó 125 millió forint összegű számlát állított ki, a II. rendű alperes azonban ebből 1.200.000 forintot fizetett ki, a további 123.800.000 forint összeg pedig II. rendű alperessel kompenzációval került elszámolásra. A ...hez történő beszállítás átadása a II. rendű alperes részére 2010. január végére teljesült.

S.M. vezetői tisztsége 2009. november 30-án megszűnt. Az adós tagjai (II. és III. rendű alperesek) **K.G.-t** 2009. november 30-ától kezdődő hatállyal választották ügyvezetővé, aki a feladatait heti négy órában látta el, tevékenysége valójában a vevőkövetelések behajtásához tartozó ügyintézésre és az adós végelszámolásának előkészítésére korlátozódott. Őt a tisztségéről történő lemondására tekintettel a tagok 2010. május 31-én tisztsége alól felmentették, cégjegyzési jogosultsága a felszámolás kezdő időpontjában szűnt meg.

Az adós ellen 2008-ban illetőleg 2009-ben két-két hitelező, 2010-ben hat hitelező indított felszámolási eljárást. Az adós a felszámolásának elrendelését maga is kérte a 2010. április 19-én előterjesztett beadványában. A felszámolás elrendelésére végül is a **W. Kft.** hitelező kérelme alapján indult fizetéseképtelenségi eljárásban

került sor, 2010. július 7-i kezdő időponttal.

Az adós elleni felszámolási eljárásban - a felszámoló által elkészített egyszerűsített zárójelentés szerint - 30 hitelező jelentett be hitelezői igényt, összesen 273.514.315 forint összegben. A II. rendű hitelező nyilvántartott hitelezői igénye - az eljárás alatt követelés-átruházással szerzett követelésekkel együtt - 2013. március 14-én 41.520.039 forint és járulékai összegű volt.

A II. rendű felperes három társával együtt 2011. július 22-én terjesztett elő keresetet az alperesekkel szemben, melyben *elsődlegesen* azt kérték, hogy a bíróság a Gt. 52. § (1) bekezdése, és 54. § (2) bekezdése a Cstv. 63. § (2) bekezdése, valamint a Ptk. 685/B. § (3) bekezdése alapján állapítsa meg, hogy az alperesek az adós társasággal szemben érvényesített tartósan hátrányos üzletpolitikájukra figyelemmel korlátlan és teljes felelősséggel tartoznak a nevezett társaság tartozásaiért.

Másodlagosan azt kérték, hogy a bíróság a Gt. 30. § (3) bekezdése és a Cstv. 33/A. §-a alapján állapítsa meg, hogy az I. és II. rendű alperesek a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az adós társaság ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekének elsődlegessége alapján látták el, és ezáltal a gazdálkodó szervezet vagyona 251.000.000 forinttal csökkent, illetőleg a hitelezők követelésének teljes kielégítését megghiúsították. A Cstv. 33/A. § (1) bekezdésére figyelemmel kérték azt is, hogy a bíróság kötelezze az I. és II. rendű alpereseket vagyoni biztosíték nyújtására a felszámolási eljárásban (a keresetindítás időpontjában) nyilvántartott 21.915.311 forint hitelezői igényük erejéig.

A felperesek a keresetüket lényegében azzal indokolták: kedvező gazdasági lépésnek tűnt, hogy az adós társaság integrálódjon a ...piac minden szegmensét lefedő, stabil anyagi hátterű ...-csoportba, melynek következményeként maximálisan kihasználásra kerülhetnek az adós társaság korszerű technológiái, informatikai háttere, ismeretei, tapasztalatai, valamint a párhuzamosságok megszüntetésével a költségek is csökkenhetnek, amelyek javíthatnák az eredményesség mutatóit. E cél megvalósítása érdekében az adós társaságban levő 100%-os üzletrészt - egy szindikátusi megállapodás keretében - 2007. október 15-én a II. rendű alperes megvásárolta. Az alperesek azonban a 2007. október 15-i üzletrészvásárlást követően az adósra, mint ellenőrzött társaságra nézve hátrányos üzletpolitikát folytattak, melynek következménye az lett, hogy a társaság fizetéseképtelenné vált, felszámolás alá került. Döntéseikkel végeredményben az adós vagyont saját javukra elvonták, és a társaság egyes hitelezőit más hitelezőkkel szemben saját érdekeik szerint elégitették ki és ezáltal előnyben részesítették. 2008. október 3-án az adós társaság jegyzett tőkéjének felemelésére - mellyel egyidejűleg az adós társaságban a III. rendű alperes 26,62%-os üzletrészt szerzett, a II. rendű alperes üzletrésze pedig 100%-ról 73,38%-ra csökkent - azért került sor, hogy a II. rendű alperes, mint uralkodó tag felelőssége egy esetleges felszámolás esetén ne legyen megállapítható.

A hátrányos üzletpolitikai lépéseket a következőkben foglalták össze:

1. Már 2008 júniusában az I. rendű alperes döntése alapján a II. rendű alperesi

társaság átvette ahálózat ellátását, amely az adós társaságnak 40-50 millió forint összegű évi árbevétel kiesést, fedezeti oldalon körülbelül 10-11 millió forint kiesést okozott.

2. Ezt követően a további önálló ... ellátása is átkerült a II. rendű alpereshez, amely évi 200-250 millió forint nettó árbevétel, a fedezeti oldalon 45-50 millió forint kiesést okozott.

3. A ...ak ellátására vonatkozó tevékenység II. rendű alpereshez történő áthelyezése évi 320-390 millió forint árbevétel kiesést eredményezett. A hozzátartozó fedezetkiesés 75-80 millió forintba tehető.

4. A II. rendű alperes az adós raktárában lévő és részben bizományosként birtokolt készletéből nagy mennyiséget kiárúsított, melynek következtében a bevétel nem az adóshoz folyt be.

5. A végső lépés az volt, hogy a 2009. év végén - írásbeli megállapodás nélkül - a II. rendű alperes átvette az adóstól a ... és áruházláncok ellátását is. Ezzel a döntéssel az adósnak az egyedül megmaradt árbevételt eredményező tevékenysége is megszűnt.

A felperesek kérték annak értékelését is, hogy a felszámolás kezdő időpontját megelőzően, a 2010. március és június hónapok között a IV. rendű alperes engedményezési szerződéseket kötött az adós egyes hitelezőivel, illetve a II. rendű alperes üzleti érdekei alapján kiválasztott szállítókkal, melynek következtében ezen hitelezők követeléseit teljes mértékben vagy részben kielégítésre kerültek, ezzel pedig ezeket a hitelezőket előnyben részesítették.

A felperesek 2013. március 18-án a kereseteiket jogosulti körben és összegében módosították. A becsatolt okiratokkal igazolták, hogy a III. és IV. rendű felperes az adóssal szembeni hitelezői igényét 2013. március 14-én II. rendű felperesre engedményezte, ezen kívül II. rendű felperes megszerezte a M. Zrt. hitelezőnek az adóssal szemben bejelentett 23.267.457 forint és járulékai összegű követelését is. Kereseteiket úgy tartották fenn, hogy az I. rendű felperes 1.226.284 forint és járulékai, a II. rendű felperes 41.520.039 forint és járulékai mértékéig kérte az alperesek teljes és korlátlan felelősségének megállapítását.

Az elsőfokú bíróság a 45-I. számú végzésével a III. és IV. rendű felpereseket - a II. rendű felperes jogutódlásának megállapítása mellett - a perből elbocsátotta, a II. rendű felperes további keresetváltoztatását azonban a 45-II. sorszámú végzésével elutasította. Az I. rendű felperes a per során az alperesekkel szembeni keresetétől elállt, ezért az I. rendű felperes és alperesek vonatkozásában az elsőfokú bíróság 51-I. sorszámú végzésével a pert megszüntette.

Az alperesek az ellenkérelmükben a keresetek és a vagyoni biztosíték nyújtására irányuló felperesi kérelem elutasítását kérték.

Hangsúlyozták, hogy a keresetlevélben foglaltaktól eltérően az adós már a 2007. október 15-i üzletrész-adásvételi szerződés időpontjában veszteséges volt.

Az üzletrész átruházása során az adós korábbi tulajdonosai nem tárták fel a vevők előtt azokat a követeléseket, amelyek részben fiktívek, részben pedig olyan

nagyságrendűek voltak, amelyek az adós további létét és gazdálkodását is veszélyeztették.

Vitatták, hogy az adós ügyvezetőjének hatáskörébe tartozó jogosultságokat az I. és II. rendű alperesek elvonták, vagy korlátozták volna. Rámutattak arra, hogy a szindikátusi szerződés alapján az adós ügyvezetője **S.M.**, valamint korábbi tulajdonosa **R.G.** a II. rendű alperes igazgatósági tagjai lettek, akik ezen minőségükben részt vettek a tulajdonosnak az adóssal kapcsolatos döntései meghozatalában.

Állították, hogy az adós tevékenységének racionalizálása **S.M.** kezdeményezésére történt, s e döntéssel **R.G.** igazgatósági tag is egyetértett.

Arra hivatkoztak, hogy a jelentős számú, de erősen túlértékelt raktárkészletben lévő ...ek bevételeivel az értékesítést követően II. rendű alperes az adós felé elszámolt. Az adós likviditási helyzetének javítása érdekében 2009-ben a II. rendű alperes jelentősen a piaci ár feletti értéken vásárolta meg az adós maradék ...készletét, több mint 100 millió forintért.

Állították azt is, hogy a II. rendű alperes 2009. év végén szabályos szerződés alapján 100 millió forintot meghaladó ellenérték fejében vette át a ... ellátását. Ezt a II. rendű alperes az ügyvezetéssel egyetértésben 2009 őszén határozta el, mert az adós fenntartása felesleges kiadásokkal járt, és a tevékenység, valamint a dolgozók megmentése megítélésük szerint jobban biztosítható volt, ha az adós végelszámolással megszűnik, tevékenysége pedig a II. rendű alperes tevékenységébe olvad be.

Az alperesek a védekezésükben vitatták, hogy hátrányos üzletpolitikát folytattak volna az adós hátrányára, megítélésük szerint az adós vesztesége objektív gazdasági körülmények eredményeként következett be, melynek elhárítása érdekében az alperesek mindent megtettek. Hangsúlyozták, hogy a II. rendű alperes az elfekvő készlet megvásárlásával 118 millió forint, a ... Banktól történő hitel átvállalásával 340 millió forint, a részesedés értékvesztésével, illetőleg értékelési különbözet leírásával 54 millió forint összegű veszteséget szenvedett el. A III. rendű alperesnek a részesedése értékvesztésével 34.600.000 forint, a IV. rendű alperesnek az adós kötelezettségei átvállalásának teljesítésével és a behajthatatlan követelések leírása miatt 95 millió forintos vesztesége keletkezett.

Az elsőfokú bíróság a II. rendű felperes által fenntartott elsődleges keresetet a II. és III. rendű alperesekkel szemben megalapozottnak, míg I. és IV. rendű alperesekkel szemben alaptalannak ítélte.

Rámutatott arra, hogy a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 52. § (2) bekezdése értelmében a minősített befolyásszerző az ellenőrzött társaságban az, aki közvetlenül vagy közvetve a szavazatok legalább 75%-ával rendelkezik.

Megállapította, hogy II. rendű alperes 2007. október 15-étől 2008. október 3-ig az adós egyedüli tagja volt, a törzstőke emelést követően az új törzsbetét szolgáltatásával a III. rendű alperes az adós tagjává vált, ezáltal a II. rendű alperes részesedése 75% alá került.

A II. rendű alperes többségi részvénycsomagja a IV. rendű alperes tulajdonában

állt, III. és IV. rendű alperesnek pedig a 2007. október 15. és 2010. július 7-e közötti időszakban a többségi illetőleg jelentős befolyást biztosító részesedéssel rendelkező tagja az I. rendű alperes és annak házastársa volt.

Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az II. és III. rendű alpereseknek, mint „uralkodó tagoknak” a felelőssége - az elsődleges kereset alapjaként megjelölt jogszabályi rendelkezések értelmében - megállapítható. Kifejtette, hogy a bíróság *az uralkodó tag korlátlan és teljes felelősségét a behajthatatlan tartozásért akkor állapíthatja meg, ha az uralkodó tag által alkalmazott üzletpolitika és stratégiai irányító tevékenység vizsgálata alapján arra a következtetésre jut, hogy az uralkodó tag e körbe sorolható tevékenysége, magatartása, mulasztása, döntései a társasági befolyás kezdetétől a felszámolási eljárás megindulásáig terjedő időszakban, vagy annak meghatározott részében az ellenőrzött társaság érdekeivel, a működés gazdaságos és ésszerű folytatásának és fenntartásának elvével ellentétben állnak és ezáltal veszteséget, valamely hitelezőnek pedig kárt okoznak. E tevékenységnek szándékosnak vagy súlyosan gondatlannak kell lennie, és következményeit tekintve összefüggésben kell állnia, végül a felszámolási eljáráshoz vezető veszteség keletkezésével a tartósan hátrányos üzletpolitika folytatását az ellenőrzött társaság nézőpontjából kell megítélni.* A társaságot uraló tag egyéb gazdasági érdekei, gazdasági megfontolásai nem játszhatnak szerepet.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a szindikátusi szerződésben rögzítettek szerint a II. rendű alperes az adós üzletrészét kifejezetten azzal a céllal vásárolta meg, hogy annak tevékenységét integrálja saját cégcsoportjába. Ezen szándék önmagában nem tekinthető hátrányos üzletpolitika folytatásának, de annak megvalósítása során az ellenőrzött társaság működésének, a tevékenység gazdaságos és ésszerű folytatásának és fenntartásának elvét az uralkodó tagnak figyelembe kellett volna vennie. A cégcsoporton belüli integráció - a végelszámolás esetét kivéve - nem eredményezhette volna a társasági tevékenység megszűnését.

Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az II. rendű alperes intézkedései vezettek az adós tevékenységének teljes megszüntetéséhez, illetőleg a fizetéseképtelenségi helyzete kialakulásához. A II. és III. rendű alperesek terhére értékelte, hogy a 2009. év végén, amikor már tudhattak arról, hogy az adós társaság felszámolása nem kerülhető el, nem a végelszámolási eljárást indították meg, hanem a ...be történő beszállítás jogának II. rendű alperesre történő átruházásával az adós kereskedelmi tevékenységét szüntették meg.

Az elsőfokú bíróság a II. és III. rendű alperesek által megvalósított hátrányos üzletpolitika részének minősítette azt is, hogy az adós megfelelő ügyvezetéséről 2009. november 30-ától kezdődően nem gondoskodtak, hiszen az ekkor megválasztott ügyvezető korlátozott jogköre és korlátozott időtartamban folytatott tevékenysége nem volt alkalmas az adós társaság vezetésére.

Az elsőfokú bíróság az I. és IV. rendű alperesek részesedését az adós társaságban közvetettnek minősítette, felelősségüket azonban a Gt. 54. § (2) bekezdése és a Cstv. 63. § (2) bekezdés alapján nem találta megállapíthatónak. Mindemellett kifejtette, hogy az elsődleges kereseti kérelemnek történő helyt adás mellett a másodlagos kereseti kérelem nem volt vizsgálható. A felperes szakértő

kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványa foganatosítását mellőzte, mert megítélése szerint az elsődleges kereseti kérelemről szakértői bizonyítás nélkül is meghozható volt a döntés.

Az első fokú ítélet ellen az alperesek 61. sorszám alatt fellebbeztek, melyben kérték, hogy az első fokú ítéletet az ítéletábra változtassa meg, a felperes keresetét utasítsa el, és kötelezze a felperest a felmerült első- és másodfokú perköltség megfizetésére.

Jogorvoslati kérelmükben kifejtettek szerint tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az adós társaság ügyvezetőjének nem volt rendelkezési joga a ... Banknál vezetett bankszámla felett. Állították, hogy **S.M.** rendelkezett ezzel a jogosultsággal, csupán kizárólag technikai okokból bonyolította le az online banki tranzakciókat a II. rendű alperes gazdasági igazgatója, illetőleg annak beosztottja, de mindezt az ügyvezető rendelkezése és szignója mellett tette.

Megítélésük szerint nem felel meg a valóságnak az sem, hogy az adós társaság pénzügyi helyzete 2008 januárját követően fokozatosan romlott volna, hiszen a veszteségét 2007-ről 2008. év végére sikerült az adós társaságnak mérsékelnie.

Állításuk szerint az adós társaság 2008. év folyamán nem volt felszámolási helyzetben, mert a vele szemben indított felszámolási eljárásokat **R.G.** különböző érdekeltségei indították valótlan követelések alapján.

Hangsúlyozták, hogy a felperesek maguk is elismerték, hogy az adós társaság bevételeire kiható kedvezőtlen folyamatok már 2007 előtt megindultak, hiszen a kiskereskedelmi értékesítés jelentősen visszaszorult. Az adós társaság pénzügyi helyzete már az üzletrész adásvételi-szerződés megkötésének az idején sem tette lehetővé, hogy a társaság minden szállítói követelésének határidőben és maradéktalanul eleget tegyen. Rámutattak arra is, hogy az integráció kizárólag a párhuzamos tevékenységek egyszerűsítése, a szinergikus hatások kihasználására irányult.

Sérelmesnek tartották azt az első fokú ítéleti megállapítást is, hogy a II. és III. rendű alperesek 2009. november 30-ától nem gondoskodtak megfelelően az adós társaság ügyvezetéséről, a III. rendű alperes ugyanis sem döntési, sem kezdeményező helyzetben nem volt e tekintetben. **S.M.** munkaviszonya 2010. január 31-én szűnt meg. Ugyanakkor 2010. január 1. napjával lett megválasztva a társaság új ügyvezetőjének **K.G.**, akinek a feladata a végelszámolás előkészítése, illetőleg a 2008. évi üzleti beszámoló elkészítése és a mérleg lezárása volt.

Állították, hogy **S.M.** ügyvezetői megbízatásának ellátásában soha semmilyen tekintetben nem volt korlátozva, sőt a II. rendű alperes igazgatóságának tagjaként széles rálátással rendelkezett a ...-csoport tevékenységére.

Nem cáfolták, hogy II. rendű alperes célja az adós társaság megvásárlásával arra irányult, hogy rajta keresztül a ...be való ...beszállításba bekapcsolódjon. A döntésben jelentős szerepet játszott az is, hogy 2007 első félévében az adós társaság jelentősen javuló gazdasági eredményeket mutatott ki. Később derült azonban ki, hogy adatai nem voltak a valóságnak megfelelőek. Amikor a ...-csoport integrálta a társaságot az elképzelései szerint hosszú távon is önálló céggént kívánta azt működtetni, hozzákezdett a veszteségei csökkentéséhez. Ennek egyik eleme volt, hogy az erősen veszteséges, nem ...es vevők kiszolgálását az adós

társaság megszüntesse, tevékenységének e részét átadja az adott feladatra jobban felkészült II. rendű alperesnek. Miután ez megtörtént, az adós társaság gazdasági eredményei is jelentősen javultak.

2009-ben **R.G.** cégei az adós társaság ellen felszámolási eljárást indítottak, melynek egyikében a bíróság vagyonfelügyelőt rendelt ki, aki három hónapon keresztül akadályozta az adós társaság normális működését. Állították, hogy 2007. évben az előző tulajdonosi kör irányítása alatt erősen megnövelt mértékben történt az adós részéről a ...be való beszállítás, amely azzal az eredménnyel járt, hogy 2008. illetve 2009. évben a ... rekord mennyiségű árut visszarúztak, továbbá váratlan kiadásként jelentkezett a ... több mint 50 millió forint összegű (2005-2006. évben) le nem könyvelt és ki nem fizetett jutalékra vonatkozó igénye is. Tekintettel arra is, hogy a világgazdasági válság és a ...piac válsága együttesen a ...piac szűkülésével járt, az adós társaság árbevételei csökkentek, ez indokolta azt, hogy a II. rendű alperes az adós ügyvezetőjével teljesen egyetértve 2009 őszén elhatározták, hogy az adott árbevételi szint és üzemméret mellett gazdaságosabb lesz, ha a ... ellátását 2010. január 1-jétől a II. rendű alperes átveszi az adóstól, a II. rendű alperes pedig végelszámolással megszűnik. A beszállítás jogáért a II. rendű alperes 100 millió forint vételár megfizetését vállalta. Hangsúlyozták továbbá, hogy 2009 októberétől 2010 áprilisáig a II. rendű alperes vezető tisztségviselői és az adós társaság ügyvezetője is intenzív tárgyalást folytatott az adós beszállítóival, hitelezőivel az adósságok rendezéséről. Több mint 250 beszállító és hitelező többségével sikerült megállapodni, és őket kifizetni részben különböző szolgáltatásokkal vagy a cégcsoportához tartozó ...k ...eivel vagy effektív fizetéssel. A II. rendű alperes cégcsoportjához tartozó cégek pedig részben vagy teljes egészében elengedték az adós kft. tartozásait. IV. rendű alperes is átvállalt az adós tartozásaiból bizonyos követelések kiegyenlítését, melyet végül a felszámolási eljárásban sem ő, sem a II. rendű alperes nem érvényesített. Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság szakértői vizsgálat indítványozása ellenére az adós társaság pénzügyi helyzetének kivizsgálására nem szerzett be szakvéleményt.

Állították, hogy az ítéleti ténymegállapításokkal és következtetésekkel szemben II. rendű alperes minden lehetőt megtett az adós társaság sikeres működéséért. Amikor ez nem sikerült, igyekezett az adóst végelszámolással megszüntetni, ennek érdekében közel 700 millió forintos veszteséget is magára vállalt.

Hangsúlyozták továbbá, hogy a III. rendű alperes marasztalása teljesen megalapozatlan, mivel a III. rendű alperes az adós társaság életében soha, semmilyen módon nem vett részt, pénzügyi befektetőként vett részt csupán az adós társaság tőkeemelésében, de a felszámolási eljárással ezen befektetett tőkéjét is elvesztette.

Megítélésük szerint az első fokú ítéletben kifejtett Gt. 52. § és 54. § (2) bekezdése, valamint a Cstv. 63. § (2) bekezdése alapján a felelősség megállapításának együttes feltételei nem igazoltak, felperes ezeket nem bizonyította. A hátrányos üzletpolitika folytatásával kapcsolatosan rámutattak arra, hogy II. rendű alperesnek soha nem volt olyan szándéka, hogy az adós társaság tevékenységét, mint uralkodó tag, úgy alakítsa, hogy az a társaság felszámolásához vezessen. Ezzel szemben tény, hogy amikor észlelte az adós társaság tőkevesztését, azt két alkalommal is leszállította, gondoskodott a törzstőke felemeléséről, illetőleg az adós

társaság működéséhez kölcsönök nyújtásával adott segítséget.

Hangsúlyozták, hogy az adós társaságnak volt egy saját üzletpolitikája, amelyet 2009. december 31-ig a társaság független ügyvezetője valósított meg, a II. rendű alperesi tulajdonos kontrollja mellett.

Az első fokú ítélet ellen a II. rendű felperes is fellebbezett, amelyben kérte annak részbeni megváltoztatását, és annak megállapítását, hogy I. és IV. rendű alperesek is korlátlan és egyetemleges felelősséggel tartoznak a S. Kft. „f.a.” adósának a felperes felé fennálló azon kötelezettségeiért, amelyek kielégítését a felszámolási eljárás során az adós vagyona nem fedezte, valamint kérték alpereseket egyetemlegesen marasztalni a teljes perköltség megfizetésére.

Megítélésük szerint az elsőfokú bíróság ítélete téves az I. és IV. rendű alperessel szembeni keresetek elutasító rendelkezése vonatkozásában. A Gt. 54. § (2) bekezdésének, valamint a Ptk. 685/B. § (3) és (4) bekezdésében írt rendelkezés alapján az a következtetés vonható le, hogy a befolyásszerzés megtörténtét, annak mértékét, közvetett és közvetlen módját a befolyásszerző irányából kell vizsgálni. Rámutattak arra, hogy az első fokú ítélet ténymegállapításai szerint is az adós társaságban a II. rendű alperes először 100%-os, majd a III. rendű alperes taggá válását követően 50% feletti, de 75% alatti befolyással rendelkezett. A II. rendű alperesi társaságban azonban IV. rendű alperes rendelkezett és rendelkezik minősített befolyással. A IV. rendű alperes üzletrészei pedig kizárólag az I. rendű alperes és a közeli hozzátartozói tulajdonában állnak. Ennek alapján I. rendű alperes a közeli hozzátartozói részesedések beszámításával 100%-os befolyással rendelkezik a IV. rendű alperesi társaságban, aki minősített befolyással rendelkezik a II. rendű alperesben, aki pedig minősített, majd többségi befolyással rendelkezett az adós társaságban. Az I. és IV. rendű alperesek felelőssége tehát a közvetett befolyásszerzés okán szintén megállapítható.

Jogorvoslati kérelmükben kifejtették azt az álláspontjukat is, hogy az I. rendű alperes az adós cég árnyékügyvezetőjének tekinthető, hiszen egyre inkább magához vonta az ügyvezetés jogkörét és az üzletpolitikai kérdésekben gyakorlatilag ő döntött. Ebből következően az I. rendű alperes, mint az adós cég ügyvezetőjének mögöttes kártérítési felelőssége is fennáll, hiszen az ügyvezetői feladatait a társaság fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkeztét követően nem a hitelezői érdekek elsődlegessége alapján látta el. Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta az I. rendű alperes, mint árnyékvezető felelősségének érdemi vizsgálatát.

Az alperesek a másodfokú eljárás során előterjesztett 4. sorszámú ellenkérelmükben a II. r. felperes fellebbezésére tettek észrevételt. Hangsúlyozták, hogy a Pp. 3. § (2) bekezdése értelmében a bíróság a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. Az elsőfokú bíróság azt helyesen fejtette ki, hogy ha az elsődleges kereseti kérelemnek helyt ad, akkor nincs mód a másodlagos kereseti kérelem vizsgálatára.

Az I. r. alperes marasztalására vonatkozó fellebbezési kérelem körében azt hangsúlyozták, hogy az I. r. alperes nem töltött be ügyvezetői tisztséget az adós társaságban, ezért értelmezhetetlen a felperesnek azon fejtegetése, hogy az I. r.

alperesre „rászállt” az ügyvezetés felelőssége, így árnyékvezetőnek minősül. Hangsúlyozták, hogy a IV. r. alperes sem az adósnak, sem a II. r. alperesnek soha nem volt tagja, ezekben a társaságokban semmiféle részesedése nem volt. Az a tény pedig, hogy I. r. alperes tagja a IV. rendű alperesi társaságnak, nem alapozza meg a IV. r. alperesnek a Ptk. 685/B. §-a szerinti uralkodó tagi minősítését. Ilyen kiterjesztő értelmezésnek nincs helye, mert azt a jogalkotó is kizárta. A IV. r. alperes semmiféle tevékenységet nem fejtett ki az adós társasággal kapcsolatosan, ezért felelőssége sem állapítható meg a Cstv. 63. § (2) bekezdése alapján.

A II. r. felperes a másodfokú eljárás során előterjesztett 5. és 6. sorszámú fellebbezési ellenkérelmében az alperesek fellebbezésére nyilatkozott. Valótlannak minősítette azt az alperesi állítást, mely szerint a bankszámla feletti rendelkezési jog kizárólagosan az ügyvezetőé volt, a II. r. alperes pénzügyi munkatársai pedig kizárólag technikai okokból rendelkeztek ilyen jogosultsággal.

Ismételten hangsúlyozta, hogy az adós társaság 2007. évi vesztesége a beszámoló szerint jelentős részben annak volt köszönhető, hogy a könyvelését ekkor már a II. r. alperes végezte, akinek érdekében állt minél nagyobb veszteséget kimutatni, hiszen az adós 100%-os üzletrészesének megvásárlásáról szóló szindikátusi megállapodás szerint a társaságért a II. r. alperes által fizetendő vételárat a felek lényegében a 2007. év végi eredményhez kötötték.

Véleménye szerint az alperesek a fellebbezésükben semmivel nem támasztották alá hitelt érdemlően azt az előadásukat, hogy mindent megtettek annak érdekében, hogy a hitelezők igényei kielégítésre kerüljenek. Ténykérdés, hogy a megszüntetett tevékenységű társaság nem végelszámolással, hanem felszámolással zárja működését, melynek során egyes hitelezői igények kifizetetlenek maradnak.

Álláspontja szerint önellentmondásos az az alperesi állítás is, hogy a ...-...ból történő visszáru-szállítás 2008-2009-ben az adós társaság számára komoly anyagi terhet jelentettek volna, hiszen ezt az összeget a II. r. alperes fizette ki, ezért az az adós társaság anyagi helyzetére semmilyen hatással nem bírt.

Megítélése szerint a II. és III. rendű alpereseknek az adós egyes hitelezőivel megkötött megállapodásai súlyosan sértik a hitelezők egyenlő elbírálására vonatkozó jogszabályi kötelezettségeket, hiszen ebben a kedvezményes lehetőségben kizárólag a II. r. alperes üzleti érdekei mentén kiválasztott, kivételezett hitelezők részesültek, ráadásul bennfentes információk alapján.

Tévesnek vélte az alperesek azon érvelését, hogy a Gt. 52. §-ában írt tényállás megvalósulásához az azt előidéző uralkodó tag szándékának át kell fognia az ellenőrzött társaság felszámolás alá kerülésének célját. Ilyen tudati hozzáállást a tényállás nem feltételez, csupán azt, hogy az ellenőrzött társaságnak az uralkodó tag magatartásának hatására felszámolás alá kell jutnia. E felelősségi alakzat megállapíthatósága vonatkozásában annak sincs szerepe, hogy az uralkodó tagnak maradt-e fenn követelése az ellenőrzött társasággal szemben.

Hangsúlyozta, hogy az adós társaságnak önálló üzletpolitikája a kérdéses időszakban nem volt, az alperesek tevékenységet megszüntető és árbevételt elvonó tevékenysége mellett erre nem is lett volna lehetősége. Az uralkodó tag által tanúsított üzletpolitika tartósan minősül, hiszen csaknem 2,5 évig, 2007. október 15-től 2010 júniusáig tartott.

Hivatkozása szerint az alperesek állításával szemben az elsőfokú eljárás során egyértelművé vált, hogy az adós társaság azért nem tudta a hitelezői követeléseit rendezni, mert az alperesi tevékenység következtében egyre apadó árbevételét I. r. alperes utasítására nem a külső hitelezők, hanem saját cégcsoportjának követeléseire rendezésére fordították.

Hangsúlyozta, hogy a Ptk. 685. §-ának (3) és (4) bekezdésében írtak szerint a meghatározó befolyás akkor is fennáll, ha a befolyással rendelkező számára a (2) bekezdés szerinti jogosultságok közvetett módon biztosítottak. A közeli hozzátartozók közvetlen és közvetett tulajdoni részesedését vagy szavazati jogát egybe kellett számítani. Mindezek alapján I. és IV. r. alperesek esetében is megállapítható a közvetett befolyásszerzés és ennek folytán a felelősség fennállása. Fenntartotta azt az álláspontját is, hogy az I. r. alperes tevőleges és személyes részvétele az adós vonatkozásában folytatott hátrányos üzletpolitikának megállapítását megalapozza, a Gt. 30. § (1) bekezdése alapján árnyékvezetőnek minősíthető.

A II. rendű felperes, valamint az alperesek fellebbezése részben alapos.

Az elsőfokú bíróság által megállapítottak lényegében helytállóak, az abból levont jogi következtetés azonban részben téves, részben hiányos.

A II. rendű felperes az alperesekkel szemben előterjesztett elsődleges keresetét a Gt. 52. § (2) bekezdés, az 54. § (2) bekezdés, a Cstv. 63. § (2) bekezdés, valamint a Ptk. 685/B. § rendelkezéseire alapította.

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 63. § (2) bekezdése értelmében a minősített többséget biztosító befolyás alatt álló, valamint egyszemélyes gazdasági társaság, továbbá az egyéni cég felszámolása esetében *a befolyással rendelkező, illetve az egyedüli tag (részvényes) korlátlan felelősséggel tartozik a társaság minden olyan kötelezettségéért, amelynek kielégítését a felszámolási eljárás során az adós vagyona nem fedezi*, ha a hitelezőnek a felszámolási eljárás során, vagy annak jogerős lezárását követő 90 napos jogvesztő határidőn belül benyújtott keresete alapján a bíróság megállapítja e tagnak (részvényesnek) - *az adós társaság felé érvényesített tartósan hátrányos üzletpolitikájára figyelemmel* - korlátlan és teljes felelősségét a társaság tartozásaiért.

A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 54. § (2) bekezdése szerint ha az ellenőrzött társaság felszámolásra kerül, a minősített befolyásszerző korlátlan felelősséggel tartozik a társaság *minden olyan kötelezettségéért, amelynek kielégítését a felszámolási eljárás során az adós ellenőrzött társaság vagyona nem fedezi*, ha hitelezőinek a felszámolási eljárás során benyújtott keresete alapján a bíróság - *az adós társaság felé érvényesített tartósan hátrányos üzletpolitikájára figyelemmel* - megállapítja a minősített befolyásszerző korlátlan és teljes felelősségét.

A kialakult bírósági gyakorlat értelmében az üzletpolitika: üzleti cselekvési program, a stratégiai piaci műveletek hosszabb távú meghatározása, tervezése, a cégre jellemző gazdálkodási koncepció kialakítása, az üzleti célok, irányelvek megfogalmazásának összessége. Amennyiben ez a tevékenység, magatartás nem a társaság érdekét szolgálja, esetlegesen azzal ellentétes, például a társaságnak tartósan bevételkiesést vagy más hátrányt okoz, a hátrányos üzletpolitika megvalósul. Ha a minősített befolyást szerző tag tartósan hátrányos üzletpolitikája folytán az ellenőrzött társaság felszámolás alá kerül, a hitelező a felszámolási eljárás alatt, vagy a társaság jogutód nélküli megszűnését követően, törvényben meghatározott időn belül keresetet terjeszthet elő a perbíróság elé, aki megállapítja a befolyást szerző korlátlan és teljes felelősségét, ha a hátrányos üzletpolitika és az ellenőrzött társaság felszámolás alá kerülése és a hitelezői követelések kielégítési alapjának megszűnése a hátrányos üzletpolitikára vezethető vissza.

A Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság okfejtésével, melyben *az adós nézőpontjából* hátrányos üzletpolitikának minősítette azt a magatartást, amellyel az uralkodó tag az adós társaság működését nem átalakította, nem fejlesztette, ezzel ellenkezőleg néhány év alatt a nagykereskedelmi tevékenységét beszűkítette, majd azt teljesen és véglegesen meg is szüntette, s ezáltal megteremtette azt a helyzetet, hogy az adós valamennyi hitelezőjének követelése - *bevéfelszerzés lehetőségének hiányában* - nem kerülhetett kielégítésre. Ez az üzletpolitika az uralkodó tag felelősségét akkor is megalapozza, ha az uralkodó tag az ellenőrzött társaság egyes, általa kiválasztott hitelezők igényeit kiegyenlítette, átvállalta vagy más módon rendezte, illetőleg maga is veszteségeket vállalt.

A Gt. 52. § (2) bekezdése értelmében minősített többséget biztosító befolyásnak számít, ha a minősített befolyásszerző az ellenőrzött társaságban - közvetlenül vagy közvetve - a szavazatok legalább hetvenöt százalékával rendelkezik. A közvetett befolyást a Ptk. 685/B. § (3) bekezdése szerint kell megállapítani.

A perbeli adatok alapján az a tény állapítható meg, hogy az adós társaság uralkodó tagja a II. rendű alperes volt, aki 2008. október 3-áig az adós egyedüli tagjaként rendelkezett az ellenőrzött társaságban az üzletrészek 100%-ával. 2008. október 3-tól a II. rendű alperes részesedése ugyan 73%-ra csökkent, de igazolást nyert, hogy az új tag bevonása valójában éppen a II. rendű alperes konszernjogi felelősségének elhárítására irányult. A másodfokú bíróság - e tényt is figyelembe véve - úgy ítélte meg, hogy a 2008. október és 2000. július közötti változások is a II. rendű alperes meghatározó befolyása alatt következtek be, ezért az ő felelőssége a fenti időszakban érvényesített üzletpolitikából eredő hátrányokért is fennáll.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a Cstv. 63. § (2) bekezdésében szabályozott konszernjogi felelősség nem csupán a pert kezdeményező felperes, mint bejelentkezett hitelező követelésének mértékéig állapítható meg, hanem a társaság *minden* olyan kötelezettségéért, amelynek kielégítését a felszámolási eljárás során az adós (ellenőrzött társaság) vagyona nem fedez. Az elsőfokú bíróság az ítéletében a II. rendű alperes korlátlan és teljes felelősségét azonban

csak a II. rendű felperessel szemben fennálló azon kötelezettségeiért állapította meg, amelynek kielégítését a felszámolási eljárás során az adós vagyona nem fedezi. Ezt a rendelkezést a felek jogorvoslati kérelemmel nem támadták, ezért az első fokú ítélet nem fellebbezett részét az ítéltábla nem érintette. A II. rendű alperes felelősségének megállapítása tárgyában a határozatot - a fenti indokok alapján - helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság azonban tévesen minősítette a III. rendű alperest is uralkodó tagnak. A III. rendű alperes 2008. október 3-ától tagja az adós társaságnak, 26,62% mértékű részesedést szerzett, ebből következően sem többségi, sem minősített befolyással az ellenőrzött társaság vonatkozásában nem rendelkezett. Az alpereseknek a III. rendű alperes felelősségének megállapítását sérelmező jogorvoslati kérelme megalapozott, ezért e részében az ítéltábla az első fokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a Cstv. 63/B. § (2) bekezdésére alapított keresetet a III. rendű alperes vonatkozásában elutasította.

Helytálló a felperes jogi érvelése tekintetben, hogy a minősített befolyásszerzés közvetett módon is biztosított lehet.

A közvetett befolyást azonban a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 685/B. § (3) bekezdése alapján kell megállapítani. E törvényhely úgy rendelkezik, hogy a meghatározó befolyás akkor is fennáll, ha a befolyással rendelkező számára a (2) bekezdés szerinti jogosultságok közvetett módon biztosítottak. A befolyással rendelkezőnek egy jogi személyben a szavazatok több mint ötven százalékával közvetett módon való rendelkezése vagy egy jogi személyben közvetetten fennálló meghatározó befolyása megállapítása során a jogi személyben szavazati joggal rendelkező más jogi személyt (köztes vállalkozást) megillető szavazatokat meg kell szorozni a befolyással rendelkezőnek a köztes vállalkozásban, illetve vállalkozásokban fennálló szavazatával. Ha a köztes vállalkozásban fennálló szavazatok mértéke az ötven százalékot meghaladja, akkor azt egy egészként kell figyelembe venni. A Ptk. 685/B. § (4) bekezdése szerint a 685. § b) pontja szerinti közeli hozzátartozók közvetlen és közvetett tulajdoni részesedését vagy szavazati jogát egybe kell számítani.

A fenti rendelkezés értelmében a befolyásszerző közvetett befolyásának számításához az ellenőrzött társaság tagja (köztes vállalkozás) ellenőrzött társaságban fennálló szavazatainak számát meg kell szorozni a befolyással rendelkezőnek a köztes vállalkozásban fennálló szavazatainak számával.

A IV. rendű alperes azonban a fenti számítással *sem* minősíthető az adós uralkodó tagjának. A IV. rendű alperes részvényes ugyan a II. rendű alperesi társaságban (köztes vállalkozásban), bár részvényei alapján a szavazatainak mértéke - adatok hiányában - nem állapítható meg. A III. rendű alperesi társaságban azonban nem tag, nem rendelkezik szavazattal. Szavazatszámát ezért nem érhet el nagyobb mértéket, mint a II. rendű alperes szavazati aránya. A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint ebből következően helyesen utasította el az elsőfokú bíróság a IV. rendű

alperessel szemben előterjesztett keresetet, mely döntést a Pp. 253. § (2) bekezdése alkalmazásával helybenhagyott.

Az I. rendű alperes tagja a III. rendű alperesnek (az ellenőrzött társaság vonatkozásában köztes vállalkozásnak minősülő társaságban), de nem állnak rendelkezésre adatok arról, hogy rendelkezik-e szavazatokkal a II. rendű alperesi részvénytársaságban, ezért az I. rendű alperes esetleges közvetett befolyást biztosító szavazatszámja nem állapítható meg. Ennek okán az elsőfokú ítélet e körben meghozott elutasító rendelkezése megalapozatlan.

A megismételt eljárásban, e körben vizsgálni kell azt a tényt, hogy I. rendű alperes a II. rendű alperesi zártkörűen működő részvénytársaságban, illetőleg III. rendű alperesi korlátolt felelősségű társaságban milyen szavazatszámmal rendelkezik és a szavazatok összeszorzása folytán közvetett módon az adósra, mint ellenőrzött társaságra vonatkoztatott befolyása milyen mértékű.

Amennyiben az elsődlegesen előterjesztett kereset alapján az I. rendű alperes felelőssége nem állapítható meg, felelősségét a keresetben foglaltakra tekintettel a bíróságnak a Cstv. 33/A. §-ára alapított másodlagosan előterjesztett keresetben megjelölt jogalap alapján kell elbírálni, mert az elsőfokú bíróság által is megállapított sorrendet peres felenként kell figyelembe venni.

Mindezek alapján az I. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetek tárgyában a Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per ezen részében újabb eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára utasította a Pp. 252. § (2) és (3) bekezdése alapján.

Tekintettel arra, hogy az alperesek fellebbezése III. rendű alperes vonatkozásában eredményes volt, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított, jogi képviselettel kapcsolatos költség viselésére vonatkozó rendelkezését megváltoztatta és az első fokú költségek viselése tárgyában a III. rendű alperes marasztalását mellőzte, ezzel szemben III. rendű alperes javára elsőfokú eljárási költség megfizetésére kötelezte a II. rendű felperest a Pp. 239. §-a és 78. § (1) bekezdése alapján.

Figyelemmel arra, hogy az I. rendű alperessel szembeni keresetek vonatkozásában az eljárás megismétlését rendelte el, a Fővárosi Ítéltábla a II. rendű felperes és I. rendű alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét - mérlegeléssel, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2)-(4) bekezdései alapján, személyenként 200.000 forint összegben - csupán megállapította, annak viseléséről az elsőfokú bíróságnak kell döntést hoznia a Pp. 252. § (4) bekezdése alapján.

Budapest, 2014. március 5.

Botka Lászlóné dr. s.k.
a tanács elnöke

dr. Volein Anna s.k.
előadó bíró

dr. Csányi Terézia Katalin s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül: